

Sygn. akt VIII GC 72/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską

Protokolant st. sekr. sąd. Marta Perkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko P. O.

o zapłatę 100.001 zł

I zasądza od pozwanego P. O. na rzecz powoda K. B. kwotę 40.771,73 zł (czterdziestu tysięcy siedmiuset siedemdziesięciu jeden złotych siedemdziesięciu trzech groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 9 sierpnia 2011 r.;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5010 (pięciu tysięcy dziesięciu) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 72/12

UZASADNIENIE

Powód K. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. O. kwot 40.771,73 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 9 sierpnia 2011 r. oraz 59.229,27 zł z odsetkami od dnia 29 kwietnia 2011 r.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zlecił pozwanemu wykonanie usługi polegającej na kompleksowym doradztwie w zakresie analizy konsultingowej funduszy i dotacji unijnych, zaś pozwany zapewnił że opracuje pełną dokumentację i uzyska dla powoda dotację z funduszy unijnych w Regionalnym Programie Operacyjnym Województwa (...). Pozwany zaproponował zarządzanie i bezpośredni nadzór nad realizacją projektu, zobowiązał się również do uzupełnienia dokumentacji w razie nieotrzymania dotacji z przyczyn merytorycznych. Wysokość wynagrodzenia pozwanego określono na 2,5% wartości inwestycji netto, przy czym pozwany wniósł o podwyższenie tego wskaźnika do 3%. Pozwany przedłożył rozliczenie usługi doradczej z fakturą VAT na kwotę 49.741,51 zł brutto, którą powód uregulował. Pozwany złożył w imieniu powoda dokumentację dotyczącą inwestycji, której wartość netto określono na 1.359.057,57 zł. Powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych, które zostały wyraźnie wskazane w wezwaniu (m. in. brak prawomocnego pozwolenia na budowę i załączników środowiskowych). Pozwany przesłał uzupełnienie, jednak Urząd Marszałkowski ponownie zwrócił się do powoda o dostarczenie brakujących dokumentów. Powód zauważył, że wnioski o dofinansowanie podlegają ocenie pod kątem trzech kryteriów: oceny formalnej, oceny ekonomiczno – finansowej i oceny merytoryczno – technicznej, przy czym ocena ekonomiczno - finansowa służyła zbadaniu wniosków co do prawidłowości przeprowadzonych analiz, umożliwić miała weryfikację ilościową i jakościową wydatków. Projekt powoda został oceniony negatywnie z uwagi na to, że wnioskodawca zaproponował błędną metodologię

przeprowadzenia analizy finansowej i przygotował ją niezgodnie z zasadami przeprowadzania analiz na potrzeby oceny wniosku o dofinansowanie, co skutkowało błędnym wyznaczeniem rachunku przepływów oraz wskaźnika (...) i (...). Stwierdzono, że nie jest możliwe wyliczenie zyskowności projektu, a zatem przeprowadzenie oceny projektu. Pozwany w imieniu powoda złożył protest na czynności Wydziału Wdrażania (...), jednak protest został odrzucony przy podtrzymaniu dotychczasowej argumentacji. Z uwagi na to powód uznał, że w pełni zasadne jest dochodzenie od pozwanego odszkodowania, a pozwanego nie zwalnia z odpowiedzialności nieodpłatne składanie wniosków w innych konkursach. Projekt obarczony był błędami formalnymi, merytorycznymi i ekonomiczno-finansowymi, a więc pozwany jako profesjonalista nie wykonał swojego zobowiązania w sposób prawidłowy. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 815.434,54 zł tytułem utraconych korzyści – 59,99% kosztów inwestycji netto. Powód podkreślił, że projekt inwestycji był konkurencyjny i uzasadniony ekonomicznie i w przypadku prawidłowego sporządzenia dokumentacji uzyskałby pozytywną ocenę. Powód wezwał pozwanego także do zapłaty kwoty 49.741,51 zł tytułem równowartości części zapłaconej przez powoda ceny usługi doradczej z podatkiem VAT (40.771,73 zł netto). Powód podkreślił, że brak staranności pozwanego zaprzepaścił możliwość uzyskania dotacji. Dofinansowanie miało bowiem wynieść 1.080.000 zł, z czego powód mógłby odzyskać znaczną część, ostatecznie zaś powód zmuszony był do poniesienia pełnych kosztów budowy centrum we własnym zakresie i sprzedaży jednej z nieruchomości. Gdyby zaś powód uzyskał dotację nie musiałby zbywać nieruchomości i miałby możliwość uzyskania z niej dochodu, stąd niezaprzeczalnie działanie pozwanego przyczyniło się do pomniejszenia majątku powoda. Powód podkreślił, że zrealizował już inwestycję, stąd dalsze konkursy o dofinansowanie są bezprzedmiotowe.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Pozwany podkreślił, że na mocy umowy zobowiązał się do nieodpłatnego poprawienia dokumentacji w przypadku nieotrzymania dotacji z przyczyn merytorycznych aż do ostatecznego otrzymania dotacji unijnej. Dokumentacja została zaś odrzucona z przyczyn merytorycznych, w związku z czym pozwany wykazywał gotowość jej poprawienia, lecz powód nie zgodził się na poprawienie dokumentacji. Zrezygnował z realizacji inwestycji w kształcie i terminie wskazanym w projekcie, nie zrealizował wydatków i zadań określonych we wniosku. Pozwany uznał zatem, że to zmiana planów powoda a nie błąd był przyczyną rezygnacji ze współpracy z pozwanym. Pozwany przyznał, że wniosek zawierał błędy w tabeli analizy finansowej, jednak proponował powodowi dokonanie uzupełnień i poprawek. Pozwany uznał, że umowa łącząca strony jest umową mieszaną – ma elementy umowy o dzieło i umowy o świadczenie usług, celem umowy nie było jednak osiągnięcie rezultatu w postaci otrzymania dofinansowania, lecz przygotowanie dokumentacji w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego a nie konkretnego konkursu. Nic nie stało zatem na przeszkodzie temu, aby pozwany poprawił aplikację i ubiegał się o dotację w kolejnym konkursie. Nawet w razie uznania, że działanie pozwanego doprowadziło do szkody to powód przyczynił się do powstania tej szkody, nie dając pozwanemu możliwości realizacji zobowiązania. Pozwany podniósł także, że powód nie wykazał przesłanek roszczenia odszkodowawczego. Nie wykazał wysokości dochodzonej kwoty tytułem utraconych korzyści, nie wskazał sposobu wyliczenia podanej kwoty, dowodu potwierdzającego uzyskaną cenę zbycia nieruchomości i przeznaczenia uzyskanej ceny sprzedaży na realizację inwestycji, ani też tego, jaki zysk mógłby uzyskać z wybudowanej wcześniej inwestycji. Nie można przy tym pominąć, że nawet prawidłowe wykonanie dokumentacji nie dawało gwarancji uzyskania dofinansowania. Nie sposób bowiem ustalić, że powód uzyskałby dotację gdyby brał udział w konkursie, tym bardziej że w 2010 roku żaden podmiot nie otrzymał dotacji na taki cel i łącznie ze wszystkich złożonych projektów dofinansowanie uzyskało 11% projektów. Odnosząc się do straty pozwany podniósł, że sporządził dokumenty określone w umowie, nadto proponował ich uzupełnienie i poprawienie, stąd nie ma podstaw aby uznać że świadczenie stało się bezprzedmiotowe dla powoda. Pozwany zaprzeczył również istnieniu związku przyczynowego pomiędzy jego działaniem a powstaniem szkody. Nie ma również podstaw do stwierdzenia nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego skoro pozwany nie uchylał się od poprawy i uzupełnienia dokumentacji w celu dalszego aplikowania. Z ostrożności procesowej, w razie uznania że szkoda powstała, pozwany wskazał na konieczność odniesienia obowiązku zwrotu kwoty wynagrodzenia do wysokości rzeczywiście poniesionej szkody. Spośród kilkunastu dokumentów aplikacyjnych tylko jeden był niepoprawny, pozwany prawidłowo wykonał zatem 90% prac.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 sierpnia 2010 r. pomiędzy pozwanym P. O. a powodem K. B. zawarta została umowa o wykonanie usługi doradczej (...). Na mocy tej umowy pozwany zobowiązał się do wykonania usługi polegającej na kompleksowym doradztwie w zakresie analizy konsultingowej dostępnych funduszy i dotacji unijnych, opracowania kompleksowej analizy wraz ze wskazaniem strategii pozyskania dotacji unijnej refinansującej inwestycję polegającą na budowie centrum pielęgnacji pojazdów samochodowych zlokalizowaną w S., przy ul. (...) w wysokości do 60% kosztów kwalifikowanych netto powyższego przedsięwzięcia (§1).

Pozwany zobowiązał się do opracowania w oparciu o wymagane przez siebie informacje i dokumenty dostarczone przez powoda, pełnej dokumentacji wnioskującej o dotacje z funduszy unijnych w Regionalnym Programie Operacyjnym Województwa (...) na lata 2007-2013, poddziałanie 1.1.2 Inwestycje w małe i średnie przedsiębiorstwa, złożonej m. in. z wniosku o dofinansowanie projektu inwestycyjnego, biznes planu, harmonogramu rzeczowo – finansowego, oświadczenia w sprawie pomocy de minimis, dokumentacji dotyczącej wpływu inwestycji na środowisko, pozostałych załączników oraz oświadczeń wymaganych przez Urząd Marszałkowski woj. (...) – Instytucję Wdrażającą Regionalny Program Operacyjnego Województwa (...) na lata 2007-2013 (§2).

W ramach usługi objętej umową pozwany zobowiązał się zaoferować powodowi, w okresie od podpisania umowy do otrzymania dotacji z Unii Europejskiej, pomoc doradczo – konsultingową dotyczącą przedsięwzięcia inwestycyjnego, a w szczególności – zarządzanie i bezpośredni nadzór nad realizacją projektów rozumiane jako doradztwo w zakresie obowiązków związanych z dokumentacją projektu, doradztwo z zakresu i trybu kontroli realizacji projektu przez Regionalną Instytucję Finansującą, monitorowanie realizacji projektu zgodnie z harmonogramem rzeczowym, doradztwo w zakresie procedury aneksowania umów o dofinansowanie oraz dopuszczalnego zakresu zmian w projekcie, rozliczenie projektu rozumiane jako doradztwo w zakresie ewidencjonowania kosztów inwestycji i sposobu wniosku o płatność, doradztwo w zakresie terminów i miejsca składania dokumentów oraz procedury wnioskowania o płatność, doradztwo w zakresie raportowania oraz przygotowania sprawozdań z realizacji projektu, raportowanie inwestycji w okresie 3 lat po jej zakończeniu rozumiane jako doradztwo w zakresie konieczności utrzymania trwałości projektu przez 3 lata od jego zakończenia, monitorowania trwałości projektu na poziomie wskaźników produktu, rezultatu oraz oddziaływania, sporządzania właściwych sprawozdań oraz raportów (§5).

W §6 umowy przewidziano, że w przypadku nie otrzymania dotacji z przyczyn merytorycznych pozwany poprawi i uzupełni dokumentację powoda i składać ją będzie nieodpłatnie w najbliższych terminach zaproszeń do składania wniosków ogłoszonych przez Urząd Marszałkowski woj. (...) aż do ostatecznego otrzymania przez powoda umowy o dotację unijną.

Wynagrodzenie pozwanego dla usługi wymienionej w § 1 i 2 zostało ustalone na 3% wartości wnioskowanej inwestycji netto (§9 ust. 1). W przypadku rekomendowania wnioskowanego projektu do podpisania umowy z Zarządem Województwa (...) o dofinansowanie dotacją unijną rozumianego jako ogłoszenie rekomendacji do dofinansowania ogłoszonej na stronie internetowej Regionalnego Programu Operacyjnego woj. (...) powód zobowiązał się uregulować dodatkowe wynagrodzenie dla pozwanego stanowiące równowartość 1,5% wartości wnioskowanej dotacji (ust.2).

Dowód:

- umowa z dnia 30.08.2010 r. k. 26-28

- aneks nr (...) do umowy k. 673-674

- zeznania powoda K. B. k. 814-816

W dniu 28 września 2010 r. pozwany sporządził wniosek o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2007-2013 i został on złożony w Urzędzie Marszałkowskim. Jako datę rozpoczęcia realizacji projektu wskazano 1 października 2010 r., zaś finansowego i rzeczowego

zakończeniu realizacji projektu - 2011 r. Do wniosku dołączono załączniki w postaci biznesplanu, wypisu z dokumentu rejestrowego, dokumentów potwierdzających sytuację finansową powoda, formularza informacji o pomocy publicznej, oświadczenia o nieotrzymaniu pomocy publicznej, oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością, kopii pozwolenia na budowę, mapy i szkice lokalizujące projekt, dokumenty związane z wpływem na środowisko naturalne, formularza o dofinansowanie, zaświadczenia organu odpowiedzialnego za monitorowanie obszarów Natura 2000, mapy lokalizacji projektu na tle obszarów chronionych, postanowienia o braku obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, karty informacyjnej przedsięwzięcia, harmonogramu rzeczowo – finansowego realizacji projektu, opinii o innowacyjności oraz zobowiązania powoda do złożenia załączników obowiązkowych możliwych do złożenia w późniejszym terminie. Jako źródła finansowania projektu w biznesplanie wskazano kredyt inwestycyjny w wysokości 1.080.000 zł oraz 279.057,57 zł tytułem wkładu własnego.

W przygotowaniu analizy finansowej uczestniczyła A. S., z którą pozwanego łączyła umowa o współpracy z dnia 1 października 2009 r. Na mocy tej umowy A. S. zobowiązała się do prowadzenia na rzecz pozwanego doradztwa dotyczącego kompleksowego przygotowania dokumentacji wnioskującej o dotacje unijne zgodnej z wymaganiami dokumentacji konkursowej i we wskazanych Programach Operacyjnych na lata 2007 – 2013.

Dowód:

- wniosek aplikacyjny z załącznikami k. 32-457
- umowa o współpracy k. 675-676
- e-mail z dnia 19.09.2010 r. k. 677

Pierwszy etap oceny wniosku stanowiła ocena formalna, dokonywana przez dwóch pracowników Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego. Polegała ona na weryfikacji wniosku i załączników pod względem kompletności, jak również zgodności wniosku aplikacyjnego z dokumentacją projektową. Wnioskodawcy przysługiwało prawo do jednorazowej poprawy złożonej dokumentacji. Po zamknięciu etapu oceny formalnej i uzyskania pozytywnej oceny wnioski przekazywane były pod obrady Komisji Oceniającej Projekty. W jej ramach pracowały trzy zespoły: do spraw oceny środowiskowej, do spraw oceny ekonomiczno – finansowej oraz do sprawy oceny merytoryczno – technicznej. W ramach każdego z zespołów wniosek był weryfikowany przez co najmniej dwóch ekspertów, przy czym każdy z nich przyznawał o punktów w razie niespełnienia kryterium, bądź 1 w razie jego spełnienia. Kryteria oceny podzielone zostały na kryteria dopuszczające i kryteria punktowane, przy czym niespełnienie jednego z kryteriów skutkowało odrzuceniem wniosku. Kryteria ekonomiczno – finansowe dopuszczające stanowiły: poprawność metodologii przeprowadzenia analizy finansowej, zasadność nakładów inwestycyjnych na realizację projektu, poprawność merytoryczna analizy finansowej, zyskowość projektu, określenie źródeł finansowania projektu, poprawność obliczeń związanych z pomocą publiczną, kondycja finansowa wnioskodawcy. Kryteria te wynikały z Kart Oceny, jej wzór był dostępny dla wnioskodawców.

Do dofinansowania kwalifikowane były projekty, które spełniały wszystkie kryteria dopuszczające określone w opinii środowiskowej, ekonomiczno – finansowej i merytoryczno – technicznej. W razie negatywnej oceny ekonomiczno – finansowej projekt nie podlegał dalszej ocenie. Na podstawie liczby przyznanych punktów sporządzano listę rankingową i dofinansowanie otrzymywały podmioty z największą liczbą punktów. Sporządzana była także lista rezerwowa i możliwe było uzyskanie przez podmioty, które się na niej znalazły, dofinansowania w niższym, niż wnioskowany, zakresie.

Dowód:

- wytyczne dla wnioskodawców k. 470-605
- zeznania świadka A. M. k. 737-738

- zeznania świadka M. S. k. 738-739
- zeznania świadka A. R. k. 759-760
- zeznania świadka M. B. k. 760

Pozwany wystawił w dniu 28 września 2010 r. fakturę VAT nr (...), opiewającą na kwotę 40.771,73 zł netto (49.741,51 zł brutto). Termin zapłaty wyznaczono na 5 października 2010 r. Pozwany powołał się na aneks do nr 1 do umowy nr (...) wskazując, iż wynagrodzenie zostało określone na 3% wartości wnioskowanej inwestycji netto, to jest 1.359.057,57 zł. Powód uregulował należność objętą fakturą w dniu 5 października 2010 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 30
- rozliczenie usługi doradczej k. 29
- potwierdzenie operacji k. 31
- zeznania powoda K. B. k. 814-816

Pismem z dnia 8 listopada 2010 r. powód został poinformowany o tym, że dokumentacja aplikacyjna zawiera braki formalne i ma prawo do jednorazowego jej uzupełnienia do dnia 16 listopada 2010 r. Braki zostały wyszczególnione w załączniku nr 1 do pisma. Wskazano m. in. na niespójność w punkcie E części opisowej biznesplanu oraz w punkcie III sekcji Założenia i wskazówki analiz. Powołano się także na niespójność w określeniu prawa do dysponowania nieruchomością – we wniosku podano, iż stanowi je użytkowanie wieczyste (pkt C.4 biznesplanu) i jednocześnie współwłasność (załącznik nr 8). Stwierdzono brak strony nr 17 w załączniku nr 5 (dokumenty potwierdzające sytuację finansową wnioskodawcy), brak pieczęci właściwego organu o ostateczności pozwolenia na budowę (załącznik nr 10) oraz brak wyjaśnienia w polu tekstowym w punkcie A.8 (formularz do wniosku o dofinansowanie w zakresie OOS). Powód został wezwany także do złożenia załącznika nr 13k – postanowienia w sprawie obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i zakresu raportu bądź załącznika 13l – postanowienia o braku obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Wskazano również, że przedłożony załącznik (...) (opinia o innowacyjności) nie dotyczy powoda.

Dowód:

- pismo z dnia 8.11.2010 r. z załącznikami k. 458-463
- e-mail z dnia 26.10.2010 r. k. 464

W dniu 15 listopada 2010 r. powód przedłożył w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) pismo z dnia 12 listopada 2010 r., w którym wprowadził poprawki i uzupełnienia zgodnie z załącznikiem nr 1 do pisma 8 listopada 2010 r.

Dokonano zmian na liście załączników poprzez zaznaczenie że do wniosku nie załączono kopii promesy kredytowej (zał. nr 18), decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z uzasadnieniem (zał. nr 13 c), a nadto wskazano że powoda nie dotyczy obowiązek złożenia karty informacyjnej przedsięwzięcia (zał. nr 13 p). Sprecyzowano również, że powód jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości wraz z D. B. (1) (...), dołączono stronę nr 17 informacji dodatkowej za rok 2007 (...), decyzja nr (...) zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę została uzupełniona o pieczęć właściwego organu o ostateczności pozwolenia. Opinia o innowacyjności została przeniesiona z załącznika (...) do załącznika (...) (Inne załączniki).

Dowód:

- pismo z dnia 12.11.2010 r. k. 465-467

- e - mail z dnia 16.11.2010 r. k. 468

W piśmie Urzędu Marszałkowskiego z dnia 1 lutego 2011 r. stwierdzono - w związku ze zgłoszeniem ekspertów oceniających projekt w ramach zespołu do sprawy oceny środowiskowej Komisji Oceniającej Projekty, że wymagane jest dostarczenie przez powoda kopii pozwolenia na budowę (zał. nr 10) i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z uzasadnieniem (zał. nr 13 c).

Dowód:

- pismo z dnia 1.02.2011 r. k. 469

Pismem z dnia 8 lutego 2011 r. powód został poinformowany, że jego wniosek został poddany ocenie ekonomiczno – finansowej w zakresie kryteriów dopuszczających i został oceniony negatywnie, gdyż nie spełniał wszystkich kryteriów dopuszczających (kryteriów poprawności metodologii przeprowadzenia analizy finansowej, poprawności merytorycznej analizy finansowej i zyskowności projektu). Wniosek był oceniany przez dwóch niezależnych ekspertów.

Wniosek został odrzucony z procedury ubiegania się o dofinansowanie. W serwisie internetowym wskazano, że wniosek został oceniony jako poprawny formalnie, a odrzucony na etapie oceny merytorycznej.

W uzasadnieniu wskazano, że we wniosku zaproponowano błędną metodologię przeprowadzenia analizy finansowej, bowiem rachunek przepływów pieniężnych został wykonany dla działalności powoda niezwiązanej z projektem, co uniemożliwiło ocenę czy projekt posiada płynność. Podniesiono, że powód błędnie wpisał w tabeli E-6 wartości z tabeli E-2 – przychody ze sprzedaży pozostałych produktów, usług i towarów dotyczące działalności niezwiązanej z projektem. W odniesieniu do poprawności merytorycznej analizy finansowej podkreślono, że została ona przeprowadzona niezgodnie z zasadami przeprowadzania analiz. Błędnie obliczono przepływy pieniężne dotyczące działalności powoda niezwiązanej z projektem, w związku z czym informacje oznaczone w części E biznesplanu nie znajdują odzwierciedlenia w wyliczeniach. Konsekwencją błędnej metodologii przeprowadzenia analizy finansowej było błędne wyznaczenie rachunku przepływów oraz wskaźnika (...) i (...), które dotyczą całej działalności firmy.

Dowód:

- pismo z dnia 8.02.2011 r. k. 606-609

- wydruk z serwisu beneficjenta k. 670

Powód złożył protest na czynność Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) polegającą na odrzuceniu wniosku, wnosząc o ponowne sprawdzenie zgodności wniosku z kryteriami wyboru projektów.

Protest został odrzucony w dniu 15 marca 2011 r. W uzasadnieniu stwierdzono, że ocena projektu została dokonana w sposób, który nie narusza prawa, zgodnie z przyjętą procedurą wyłaniania projektów do dofinansowania, w sposób rzetelny i bezstronny. Uznano, że eksperci słusznie zwrócili uwagę, że rachunek przepływów pieniężnych został wykonany dla działalności wnioskodawcy niezwiązanej z projektem. Wnioskodawca błędnie wskazał w tabeli E-6 dotyczącej tylko przepływów wywołanych realizacją projektu wartości z tabeli E-2, które dotyczyły działalności niezwiązanej z projektem. Błędnie obliczone przepływy pieniężne powodują, że informacje opisane w części E nie zostały uwzględnione we właściwych wyliczeniach, co musi skutkować uznaniem że analiza finansowa została wykonana w sposób niezgodny z zasadami przyjętymi na potrzeby oceny wniosku o dofinansowanie. Potwierdzono również, iż w wyniku błędnie przyjętej metodologii przeprowadzenia analizy finansowej niewłaściwie obliczono wskaźnik (...) i (...) dotyczy on bowiem działalności firmy, a nie konkretnego projektu. Uznano również, że nie było konieczności kierowania zapytania wyjaśniającego do powoda, bowiem wartości przyjętych prognoz były właściwe, nie

budziły wątpliwości. Niewłaściwe umiejscowienie prognoz w rachunku przepływów pieniężnych nie daje natomiast podstawy do zapytania wyjaśniającego.

Dowód:

- protest k. 610
- rozstrzygnięcie z dnia 15.03.2011 r. k. 611-616
- zeznania świadka M. S. k. 738-739

W ramach przeprowadzonych w latach 2011 - 2013 roku konkursów, dotyczących inwestycji w małe i średnie przedsiębiorstwa dofinansowanie uzyskało 49 podmiotów.

W przeprowadzonym w 2013 roku konkursie zwiększona została pula pieniędzy z uwagi na przesunięcie środków. Spowodowało to wsparcie pięciu projektów z zapasowej listy konkursu.

Dowód:

- wydruk ze strony Urzędu Marszałkowskiego k. 726-727
- wydruki artykułów z Kuriera (...) k. 810-812
- zeznania powoda K. B. k. 814-816

W piśmie z dnia 29 marca 2011 r. (błędnie datowanym na 29 marca 2010 r.) pozwany wyraził gotowość, by ponownie przygotować i aplikować o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego woj. (...) na lata 2007-2013, poddziałanie 1.1.2. Wolę ponownego przygotowania wniosku ponowił w piśmie z dnia 21 grudnia 2011 r. Ostatecznie pozwany nie przygotował kolejnego wniosku o dofinansowanie projektu, w związku z czym projekt powoda polegający na budowie myjni nie brał udziału w innych programach dofinansowania.

Dowód:

- pismo pozwanego z dnia 29.03.2011 r. k. 617
- pismo pozwanego z dnia 21.12.2011 r. k. 671-672
- zeznania powoda K. B. k. 814-816

Pismem z dnia 4 kwietnia 2011 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 815.434,54 zł tytułem należności z tytułu utraconych korzyści. Wskazano, że kwota ta stanowi równowartość pomocy finansowej, jaką powód mógł otrzymać na refinansowanie 60% inwestycji, a której nie uzyskał wskutek niezachowania przez pozwanego wymagań formalnych i merytorycznych wniosku o przyznanie dotacji unijnych.

W odpowiedzi pozwany podniósł, że sporządzona przez niego dokumentacja została oceniona jako poprawna pod względem merytorycznym i formalnym, jednak nie spełniła wymagań pod względem oceny ekonomiczno – finansowej. Ubieganie się o wsparcie finansowe ma charakter konkursowy i nie można rozstrzygnąć czy pomimo prawidłowości wniosku uzyska on rekomendację.

W piśmie z dnia 29 lipca 2011 r. powód wezwał nadto pozwanego do zapłaty kwoty 49.741,51 zł tytułem nienależytego wykonania zobowiązania. Kwota ta stanowiła równowartość wynagrodzenia wypłaconego z tytułu wykonania usługi doradczej polegającej na przygotowaniu dokumentacji aplikacyjnej.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 4.04.2011 r. z potwierdzeniem nadania k. 618-620
- pismo pozwanego z dnia 22.04.2011 r. k. 621-622
- pismo powoda z dnia 26.05.2011 r. k. 623-624
- ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 29.07.2011 r. z potwierdzeniem nadania k. 625-627

Na mocy umowy sprzedaży z dnia 20 września 2011 r. powód wraz z małżonką D. B. (1) zbyli na rzecz A. K. i K. K., działającym jako współnicy spółki cywilnej BAR (...) lokal niemieszkalny przy ul. (...) w S. za cenę 922.500 zł brutto. Powyższa nieruchomość była uprzednio przedmiotem najmu i powód obierał na tej podstawie czynsz najmu w wysokości 8.202,87 zł brutto miesięcznie.

Dowód:

- umowa sprzedaży oraz ustanowienie hipoteki z dnia 20.09.2011 r. k. 628-634
- faktura VAT nr (...) k. 635
- zeznania powoda K. B. k. 814-816

Na mocy decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 16 stycznia 2012 r. powodowi udzielono pozwolenia na użytkowanie myjni samochodowej samoobsługowej z infrastrukturą zewnętrzną, zlokalizowaną przy ul. (...) – (...) (...) w S..

Realizację inwestycji rozpoczęto w październiku 2011 roku. Urządzenia w myjni samochodowej powód uzyskał na podstawie umowy leasingu. W ramach inwestycji ostatecznie nie dokonano zakupu urządzenia do odśnieżania i sprzątania ulic. Nie zainstalowano także solarów słonecznych.

Dowód:

- decyzja z dnia 16.01.2012 r. k. 636
- zeznania powoda K. B. k. 814-816

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, a w szczególności umowy z dnia 30 sierpnia 2010 r., wniosku aplikacyjnego, dokumentów sporządzonych w toku postępowania przed Urzędem Marszałkowskim oraz korespondencji stron. Podstawą ustaleń faktycznych były także zeznania przesłuchanych w sprawie świadków oraz powoda K. B.. Sąd uznał powołane zeznania za wiarygodne. Jedynie twierdzenia K. B. i D. B. (2) dotyczące udzielanych przez pozwanego gwarancji uzyskania dofinansowania w razie prawidłowego sporządzenia wniosku pod względem formalnym i merytorycznym nie znajdowały potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w treści zawartej przez strony umowy, w której zapłata wynagrodzenia pozwanemu nie została uzależniona od pozytywnego rozpatrzenia wniosku o dofinansowanie.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, zgłoszony zarówno przez powoda w pozwie, jak i przez pozwanego w odpowiedzi na pozew. Nie było podstaw do przeprowadzania dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczności powołane w pozwie, bowiem ich ustalenie nie wymagało posiadania wiadomości specjalnych. Odtworzenie procedur badania i oceny wniosków, zasad uczestnictwa w konkursie, sposobu przydzielania środków unijnych było możliwe przede wszystkim w oparciu o zeznania świadków, pracowników Urzędu Marszałkowskiego Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego A. M., M. B., A. R. i M. S., a

także przedłożone dokumenty: wytyczne dla wnioskodawców, pisma Urzędu Marszałkowskiego dotyczące wniosku złożonego przez powoda. Co się zaś tyczy kwestii określenia procentowego zakresu wykonanych przez pozwanego obowiązków, prac i ich wartości to ostatecznie okoliczności te okazały się bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Pozwany nie kwestionował bowiem, iż przedłożony wniosek aplikacyjny z uwagi na stwierdzone nieprawidłowości w analizie finansowej nie był brany pod uwagę w dalszej części konkursu, a zatem uwzględniany przy wyborze podmiotów, którym przyznano dofinansowanie. Gdyby zatem przyjąć, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia, że pozwany nienależycie wykonał swoje zobowiązanie, nie jest istotne, w jakiej części wniosek był dotknięty nieprawidłowościami. Niezależnie bowiem od zakresu wadliwości, skutkowałą ona niemożliwością udziału wniosku powoda w dalszej części konkursu. Jeżeliby zaś przyjąć, iż celem umowy było sporządzenie kompletnej, poprawnej dokumentacji o dofinansowanie, a wynik konkursu uzależniony był wyłącznie od jej oceny merytorycznej, od stopnia atrakcyjności i innowacyjności, to błąd pozwanego, niezależnie od jego charakteru i etapu, na którym został popełniony, uniemożliwił osiągnięcie celu umowy.

Podstawę prawną roszczenia stanowi art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przesłankami odpowiedzialności pozwanego są zatem : niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania, szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. Zauważyć przy tym trzeba, że wierzyciel nie musi udowadniać, że wykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło na skutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. Przepis art. 471 k.c. statuuje bowiem domniemanie, iż niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. Ciężar dowodu, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nie zostało zawinione przez dłużnika, zostaje przerzucony na dłużnika (art. 6 k.c.).

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności powództwa wskazać należy, że powód dochodził zasądzenia kwoty 40.771,73 zł tytułem nienależytego wykonania zobowiązania oraz 59.229,27 zł tytułu utraconych w związku z tym korzyści.

Sąd uznał za uzasadnione powództwo w części dotyczącej zwrotu wynagrodzenia, wypłaconego pozwanemu z tytułu realizacji prac, zleconych na podstawie umowy z dnia 30 sierpnia 2010 r. w kwocie 40.771, 73 zł. Jest to konsekwencją uznania, że w zakresie powyższego roszczenia spełnione zostały wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej, określone w art. 471 k.c.

W pierwszej kolejności Sąd podzielił argumentację strony powodowej co do tego, że w niniejszej sprawie doszło do nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego. Sąd uznał, że łącząca strony umowę z dnia 30 sierpnia 2010 r. należy zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług (art. 750 k.c.). Zobowiązanie pozwanego ciężące na nim na mocy opisanej umowy polegało na opracowaniu pełnej dokumentacji wnioskującej o dotację z funduszy unijnych w Regionalnym Programie Operacyjnym Województwa (...) – aplikacji. W ocenie Sądu celem zawartej przez strony umowy było zatem sporządzenie przez pozwanego takiego wniosku, który nie byłby obarczony żadnymi brakami, podlegał merytorycznej weryfikacji po przeprowadzeniu wszystkich etapów oceny i został umieszczony w rankingu podmiotów wnioskujących o dofinansowanie. Do takiego wniosku skłania chociażby brzmienie §6 umowy, na mocy której pozwany zobowiązał się do poprawienia, uzupełnienia dokumentacji do momentu otrzymania umowy o dotację unijną, niezależnie od terminu zaproszenia. Świadczy to o tym, że powódka oczekiwała rezultatu w postaci otrzymania dofinansowania, to zaś było możliwe jedynie w razie sporządzenia dokumentacji zgodnie z wytycznymi dla wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie. W tym miejscu zauważyć również trzeba, że treść umowy nie dawała podstaw do ustalenia, że pozwany zobowiązał się do uzyskania pozytywnego rezultatu w konkretnym postępowaniu konkursowym. Takie stanowisko dodatkowo potwierdza fakt, że powód dokonał zapłaty za wykonaną usługą bezpośrednio po sporządzeniu i złożeniu aplikacji w Urzędzie Marszałkowskim. Gdyby natomiast w istocie pozwany zobowiązywał się na mocy umowy z dnia 30 sierpnia 2010 r. do osiągnięcia konkretnego celu, to należałoby przyjąć że powód dokonał zapłaty przed wykonaniem zobowiązania przez pozwanego. Taki sposób postępowania jest nielogiczny w przypadku doświadczonego przedsiębiorcy, tym bardziej że K. B. zeznał że zwyczajowo przez

otrzymaniem dotacji dokonywał zapłaty tylko części wynagrodzenia doradcy. Ponadto, jak słusznie zauważa pozwany, z uwagi na konkursowy charakter postępowania przez Urzędem Marszałkowskim, nie mógł on zagwarantować jego wyniku, tj. pozytywnego rozpatrzenia wniosku.

Nienależyte wykonanie zobowiązania przez pozwanego polegało na nieprawidłowym przygotowaniu wniosku o udzielenie dotacji. Nie stanowi przedmiotu sporu okoliczność, że po dokonanych uzupełnieniach wniosek sporządzony przez pozwanego spełniał wymagania formalne. Kolejnym etapem oceny wniosku była analiza jego merytorycznej zawartości, dokonywana przez komisję oceniającą projekty. Wniosek sporządzony przez pozwanego dla powoda uzyskał ocenę negatywną na etapie dokonywania oceny ekonomiczno – finansowej. Z pisma z dnia 8 lutego 2011 r. (k. 606 i nast.) wynika, że we wniosku popełniono błędy dotyczące analizy finansowej – przyjęcia błędnej metodologii, błędu w rachunku przepływów pieniężnych. Powyższe skutkowało odrzuceniem wniosku powoda i faktycznym nieuczestniczeniem powoda w dalszej części konkursu. Wprawdzie odrzucenie wniosku powoda nastąpiło na etapie, w którym dokonywano merytorycznej oceny, o czym świadczy choćby fakt, że były już wystawiane oceny przez komisję ekspertów, niemniej oceny te dotyczyły wstępnej fazy a zatem spełnienia kryteriów dopuszczających. Niespełnienie tych kryteriów uniemożliwiało przejście wniosku do dalszej części konkursu, przydzielenie odpowiedniej liczby punktów, tak aby ocena ta mogła być zestawiona z wynikami pozostałych wniosków, startujących w konkursie. W tym kontekście nie sposób uznać, aby pozwany wywiązał się prawidłowo z ciążących na nim obowiązków. Błędy popełnione na etapie analizy finansowej uniemożliwiały bowiem dopuszczenie wniosku do etapu bezpośrednio poprzedzającego przyznanie dofinansowania.

Wobec tego, że u podstaw odrzucenia wniosku legły przyczyny merytoryczne (choć odnoszące się do kryteriów dostępu), ziściły się przesłanki określone w §6 umowy łączącej strony. Zaktualizował się zatem obowiązek pozwanego poprawienia czy uzupełnienia dokumentacji powoda i składania jej w dalszych konkursach organizowanych przez Urząd Marszałkowski. Strona pozwana powoływała się na powyższą okoliczność i przedłożyła pisma kierowane do powoda, w których deklarowała gotowość nieodpłatnego sporządzenia kolejnych wniosków. Niemniej, pozwany nie wykazał w niniejszym postępowaniu, aby faktycznie ogłaszane były jakiegokolwiek inne konkursy i aby istniała możliwość zgłoszenia w tych konkursach wniosku o udzieleniu dotacji, przygotowanego dla strony powodowej. Z zeznań powoda wynika zaś, że faktycznie do momentu rozpoczęcia realizacji przez powoda inwestycji takich konkursów nie było, a zatem nie było możliwe osiągnięcie celu określonego w umowie stron w innym postępowaniu konkursowym. Pozwany nie zgłosił dowodu przeciwnego na tę okoliczność, a zatem nie zdołał przeciwstawić się twierdzeniom powoda w powyższym zakresie. Skutkowało to zatem uznaniem, że na podstawie sporządzonego przez pozwanego wniosku aplikacyjnego – zarówno przed, jak i po ewentualnym uzupełnieniu, powód nie miał możliwości otrzymania dotacji. Pozwany nie zdołał zatem uwolnić się od odpowiedzialności określonej w art. 471 k.c.

Bez znaczenia dla oceny należytego wykonania zobowiązania przez pozwanego pozostaje również okoliczność, iż w sporządzaniu wniosku brała udział A. S., współpracująca z pozwanym na mocy umowy o współpracy. Z przepisu art. 474 k.c. wynika, że dłużnik odpowiada za działania i zaniechania osób, za pomocą których wykonuje zobowiązania, tak jak za własne działania. Nawet zatem gdyby przyjąć, iż to współpracownica pozwanego dopuściła się błędów w dokumentacji, okoliczność za nie zwalnia z odpowiedzialności pozwanego, który był stroną umowy z dnia 30 sierpnia 2010 r.

W analizowanym stanie faktycznym szkoda powoda wyraża się w stratach, które powód poniósł w związku z faktem, że pozwany nie wykonał swojego zobowiązania należycie. Przejawia się ona w poniesieniu wydatku na zapłatę wynagrodzenia i nie otrzymania w zamian ekwiwalentu w postaci otrzymania takiego wniosku, który będzie mógł uczestniczyć we wszystkich etapach konkursu. Dotyczy to uzasadnionych oczekiwań powoda, że wniosek zostanie zakwalifikowany do etapu, którego celem było przydzielenie punktacji i sporządzenie listy podmiotów uprawnionych do otrzymania dotacji w oparciu o liczbę przyznanych punktów.

W ocenie Sądu istnieją również podstawy do przyjęcia, że istniał adekwatny związek przyczynowy pomiędzy błędami popełnionymi przez pozwanego w przygotowaniu wniosku, a uszczerbkiem jakiego doznał powód. Na podstawie art. 471 k.c. dłużnik ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swego działania lub zaniechania. Jak już była

mowa powyżej powstanie szkody – uszczerbek w majątku związany był z wydatkowaniem kwoty przeznaczonej na zapłatę wynagrodzenia pozwanego, przy czym powód nie uzyskał ekwiwalentu – pełnej dokumentacji, spełniającej kryteria konkursowe, a w konsekwencji pozbawiony został możliwości ubiegania się o dotację.

Zdaniem Sądu bez znaczenia w analizowanym kontekście pozostawał zakres, rozmiar błędu, jakiego dopuścił się pozwany. Dla oceny wysokości szkody obojętny byłby nawet fakt, iż błędami dotknięte było jedynie 10% całego wniosku, zaś 90% było prawidłowe i poprawne. Trudno bowiem stwierdzić, jakie znaczenie mogła mieć prawidłowość dalszej części wniosku, skoro już te błędy uniemożliwiały dalszy udział wniosku w konkursie. Procedura oceny wniosku została zakończona na etapie oceny ekonomiczno – finansowej. Pozwany nie wykazał przydatności pozostałej części wniosku, nie naprowadził żadnych dowodów na powyższą okoliczność.

Powyższe skutkowało uwzględnienie powództwa w zakresie żądania zapłaty kwoty 40.771,73 zł. Podstawą rozstrzygnięcia o odsetkach od wskazanej powyżej kwoty był art. 481 § 1 k.c. Wezwanie do zapłaty powyższej kwoty pochodziło z dnia 29 lipca 2011 r., a zatem przyjmując 7 dni na obrót korespondencji Sąd uznał, iż doręczone zostało ono pozwanemu 5 sierpnia 2011 r. Wyznaczony w wezwaniu termin do uiszczenia należności upłynął zatem z dniem 8 sierpnia 2011 r., stąd zasadne było przyznanie odsetek ustawowych od dochodzonej od dnia następnego, to jest 9 sierpnia 2011 r.

Druga część żądania powoda obejmowała utracony zysk w kwocie 59.229,27 zł, stanowiącej część roszczenia obliczonego przez powoda na kwotę 815.434,54 zł. W tym zakresie Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa uznając, iż pomiędzy zachowaniem pozwanego – nienależytym wykonaniem zobowiązania, a szkodą powstałą po stronie powoda nie zachodzi związek przyczynowy.

Powód nie wykazał w niniejszym postępowaniu, że otrzymałby dotację w przypadku prawidłowego sporządzenia wniosku przez pozwanego. Prawdą jest, że takiego dowodu powód w pełni nie mógł przeprowadzić, jako że nie sposób ustalić z całkowitą pewnością, jaką ilość punktów otrzymałby wniosek powoda, jaką pozycję zająłby na liście podmiotów zakwalifikowanych do otrzymania dotacji (także liście uzupełniającej czy rezerwowej) i jaka byłaby ostateczna decyzja Urzędu Marszałkowskiego. Niemniej, w tego typu sprawie należało oczekiwać, że powód przedstawi materiały, które będą uprawdopodobniać - w stopniu graniczącym z pewnością - uzyskanie dotacji. Tymczasem powód nie przedstawił materiału dowodowego, z którego by wynikało, ile podmiotów biorących udział w konkursie faktycznie otrzymało dotację, ile podmiotów było umieszczonych na liście rezerwowej i ile osób z tej listy rezerwowej otrzymało dotację w późniejszym czasie.

Złożone przez powoda wydruki nie stanowią dokumentów, nie zostały podpisane, stąd należy je oceniać jako inne środki dowodowe w rozumieniu art. 305 i następnego k.p.c. Złożone przez powoda wydruki ze strony organizatora konkursu (k. 726 -727) wskazują, iż dotacje dla wskazanych podmiotów udzielane były w roku 2011, 2012, a nawet 2013. Przy tym powód sam wskazał, że rozpoczął realizację inwestycji pod koniec 2011 roku. Z tego względu dotacje przyznane po dacie rozpoczęcia budowy centrum pielęgnacji pojazdów nie mogą mieć żadnego znaczenia przy ocenie szans powoda w konkursie. Celem powoda było bowiem uzyskanie dotacji na rozpoczęcie realizacji inwestycji. Podobnie należy ocenić wydruk z prasy (z Kuriera (...)), który pochodzi z wydania z dnia 25 września 2013 roku. Niezależnie od charakteru tego materiału nie może on przemawiać za przyjęciem wniosku, że doszło do rozszerzenia puli pieniędzy przeznaczonej dla ubiegających się o dotacje w związku z konkursem rozstrzygniętym w 2011 roku. Nie ma zatem podstaw do ustalenia, że powód mógłby uzyskać dotację w 2011 roku, a zatem przed rozpoczęciem budowy.

Niezależnie od powyższego Sąd doszedł również do przekonania, że powód nie wykazał wysokości szkody w zakresie utraconych korzyści. Powód nie przedstawił szczegółowego wyliczenia dotyczącego uszczerbku, który miał obejmować utracone przez niego zyski. W tym zakresie powołał się jedynie na wartość inwestycji i procent tej kwoty, który stanowić miała otrzymana dotacja. Zauważyć jednak trzeba, że gdyby powód otrzymał dotację to musiałby, na co zwrócił uwagę pozwany, realizować projekt zgodnie z założeniami przedstawionymi we wniosku aplikacyjnym, a zatem także w biznesplanie. Musiałby zatem m. in. poczynić wydatki wskazane w punkcie E.1 wniosku (k. 165), który to punkt zakładał zaciągnięcie przez powoda kredytu inwestycyjnego. W sprawie nie przeprowadzono dowodu,

nie naprowadzono zresztą żadnych twierdzeń na okoliczność tego, czy powód zaciągnął kredyt czy nie. Powód powoływał się wyłącznie na konieczność sprzedaży nieruchomości w celu sfinansowania inwestycji. Gdyby zaś powód skorzystał faktycznie z kredytu, zmuszony byłby ponieść koszty tego kredytu. W konsekwencji należało przyjąć, że uniknięcie konieczności zaciągnięcia kredytu spowodowało też oszczędzenie przez powoda pewnych wydatków i oszczędność ta powinna zostać uwzględniona przy obliczaniu wysokości szkody. Nie może również umknąć uwadze okoliczność, że sam powód przyznał, że zrealizował pierwotny projekt w niepełnym zakresie, w mniejszym zakresie niż pierwotnie przewidziany we wniosku – nie zamontowano solarów, nie dokonano zakupu urządzeń przeznaczonych do odśnieżania, sprzątania ulic. W związku z powyższym domniemywać należy, że rzeczywiście poniesione przez powoda koszty były niższe niż te, które wynikają z przedstawionego biznesplanu. W konsekwencji nie można przyjąć, że to wyliczenie szkody dokonane przez powoda odzwierciedla rzeczywisty stan rzeczy. W konsekwencji w tej części powództwo zostało oddalone.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparte zostało na treści art.100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. Zgodnie z brzmieniem pierwszego z powołanych przepisów w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Sąd uznał że powód wygrał sprawę w 41% (40.771,73 zł ze 100.001 zł), stąd na pozwanym spoczywał obowiązek pokrycia kosztów niniejszego postępowania w tej właśnie części.

Na koszty poniesione przez powoda w wysokości 12.218 zł składa się 5.001 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu (k. 637), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k. 22) oraz 7.200 zł tytułem wynagrodzenia, pełnomocnika ustalone na podstawie §6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 r., poz. 490). 41% tej kwoty wynosi 5.010 zł i taka kwota została zasadzona od pozwanego na rzecz powódki w punkcie III wyroku.